

Ludányhalászi Hírmondó

XVI. évfolyam 4. szám

2014. december

Itt van december, a 12. hónap az évben.
Esző már volt sok, de hó még egy pelyhesem.

A Mikulás is kocsival gurult a gyerekekhez.
A kicsik hallgatóztak, figyeltek, de nem volt semmi nesz.
Sok mindent hagyunk magunk mögött ez év során:
örömet, bánatot, naplementét későn, korán.
Ez az év most más volt, mint a többi:
idén volt merszünk nagyobb dolgokat remélni!
Tavasszal, ősszel választások, nemzeti ünnep.
Falunap,
mely szép emlékeket hagyott a falu lakóinak.
Az Ikrék havának kellős közepén
a Falunapon vettünk részt: a többiek, és én.
Volt itt zene, móka, kacagás, sok-sok vidám perc
céllovölde, halászlé, koncert, focimeccs.
Szombat délután Vastag Csabát várta a közönség,
ám helyette Tolvai Reni lett a vendég.
Őt követte 21:00-tól Csocsesz, a Dáridó egyik
főszereplője.
Öreget, fiatalot fakasztott dalra a zenéje.
Csocsesz után jött a hajnalig tartó mulatozás,
ami megkoronázta a napot, aztán vasárnap jött a folytatás:

délelőtt kulturális programok, sport, délután
Deák Bill Gyula, és csapata.

A blues királya mindenkinek mosolyt csalt az arcára.

A legnagyobb durranás csak a biciklis bemutató után jött:

a REPUBLIC 67 jött föl hozzánk, s ez a hangulaton nagyot lökött.

És ha elbújik a hegyek mögött a nap,
hiábavaló itt minden szó, gondolat, akarat.

Sötétség borul a tájra, majd az éj köszönti a Holdat,
melykor beragyogja az eget, a Földet, a csillagokat.

Teltek a napok, múltak a hetek, volt reggel és este.
Ezernyi színben pompázott a természet mestere.

Gondoljuk át ezt az évet:

ki mennyi jót és rosszat tett.

Most kell mérlegelni karácsonyhoz közel.

Engedjük el a szavakat Jézus születésével.

Vajon mit tesz ilyenkor egy lélek?

Főleg így, hogy jönnek, mennek az évek?

Karácsony egyszer van egy évben: decemberben.

Készüljünk az ünnep dicsőítésére!

Szenteste majd álljunk meg néhány percre,

és gondoljunk egy imával a szeretteinkre,

kik már fönt vannak az angyalok között.

A lelkük a szeretetünkkel felköltözött.

Lelovics Tamás

*Áldott, békés Karácsonyi Ünnepeket, jó egészséget
és sikerekben gazdag Boldog Új Évet kíván
Ludányhalászi község Önkormányzata
a Képviselő-testület tagjai
valamint az Önkormányzat intézményeinek dolgozói nevében*

*Kovács Imre
polgármester*

*Kereszti Márta
jegyző*

Közhírré tétetik

A Képviselő-testület ülésein történt

A Képviselő-testület **augusztus 5-én** megtartott rendkívüli ülésén döntött a – pályázati kiírás eredménytelensége miatt – a védőnői körzet helyettesítéssel való ellátásáról, megbeszélést tartott a lengyelországi testvér-településre menő delegációról, valamint megválasztotta a Helyi Választási Bizottság tagjait. **Szeptember 15-én** rendes ülés keretében a testületrendeletet alkotott az önkormányzat 2014. évi költségvetéséről szóló többször módosított önkormányzati rendelet módosítására, elfogadta az önkormányzat 2014. évi költségvetésének I. félévi teljesítéséről szóló tájékoztatást. Módosította a Szécsény Térsége Humánszolgáltató Intézményfenntartó Társulás Társulási Megállapodását és csatlakozott a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázat 2015. évi fordulójához. Az **október 2-i** ülésen elfogadták az önkormányzat 2015. évi ellenőrzési tervét és határozatot hoztak szociális tűzifa vásárlásához önerő biztosításáról. Az október 12-i választások után a régi-új testület **október 17-én** tartotta meg alakuló ülését.

Útfelújítás Ludányhalásziiban

Községünkben 2014. szeptember 18-án kezdődött „A határ mentén fekvő települések jobb megközelíthetősége a Rárópuszta-Ráros” elnevezésű projekt keretében a főút egy részének (a „Kishídtól” a Horkáig) felújítása.

A HE-DO Kft. kivitelezésében (megrendelő: Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt.; mérnök: Transinvest-Budapest Kft.) készült munka befejezési határideje 2014. november 24.. A 2205. j. ök. út Ludányhalászi, valamint Nógrádszakál településeket érintő szakaszán felújították a megrongálódott burkolatot. A munkák során a burkolat megerősítésén kívül, a vízelvezető rendszer rekonstrukcióját is elvégezték, valamint kialakították a buszmegállókat és padkaépítést is végeztek. Jelen útfelújítás során a 2205 jelű összekötő út burkolata az 5+050-6+700 és 6+700-14+300 km szelvények közötti szakasza készült el átlagosan 6,0 méter szélességben. Kivitelezéskor beépítésre került mintegy 4.685 m³ aszfalt, 2.080 m³ zúzottkő padkaanyag. Elkészült a meglévő vízelvezető rendszer korrekciója 9.250 folyóméter hosszban, áttereszek épültek összesen 86 méter hosszban. 3 db buszmegálló került áthelyezésre, összesen 672 méter szegély építését tartalmazza a felújított szakasz. Teljes mértékben megtörtént mindkét szakaszon a forgalomtechnikai elemek: burkolati jelek, KRESZ táblák kiépítése. A munkálatokkal kapcsolatban további tájékoztatás kérhető a beruházó: Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. info@nif.hu email címén.

Rövid sarok

- Az idei Karácsonyt váró este december 22-én (hétfőn) kerül sor, melyre mindenkit szeretettel hívunk és várunk!
- 2015. januárjában – amennyiben az időjárás is engedi ismét – megrendezésre kerülnek a szánkó- és korcsolyaversenyek a jól megszokott helyszíneken.

Iskolai hírek

Iskolánkban november folyamán megrendezésre került a hagyományos szavalóverseny; november 17-én az alsósok és ovisok, még 18-án a felsős tanulók versenyét tartottuk meg; az alsósok közül az 1. osztályos Berki Amanda, míg a felsősöknél az 5. osztályos Oláh Levente lett az első; ők, valamint a 7. osztályos Bene András – aki különdíjat kapott – képviselhetik iskolánkat a 2015. január 22-én Szécsényben megrendezésre kerülő Magyar Kultúra Napi szavalóversenyen.

Intézményünkben elindult a „TEIS” nyertes pályázatunk, melynek célja, hogy a gyermekek képesek legyenek önállóan valamilyen mozgásos programot szervezni társaiknak. Az alapcsoport 11 gyermekkel indult, 2 mentortanárral (Telek Csaba Balázné és Babka Tamás) valamint 1 trénerrel. A programban 144 iskola vesz részt, ebből mindössze 8 Nógrád megyei intézmény. A pályázat révén jelentős eszközfejlesztésre kerülhet sor.

November 7-én egészségnapot tartottunk, másnap játékonysági est került megrendezésre a kultúrházban, melynek bevételét az iskola kapta meg. November 28-án meggyújtottuk az első adventi gyertyát, majd 29-én iskolásaink is részt vettek az idősek napi rendezvényen. December 4-én az alsós gyermekek Szécsényben Mikulásos előadáson vettek részt, 5-én hozzánk is megérkezett a Mikulás. December 19-én karácsonyi projektnapot tartunk; tanulóink fellépnek a december 22-i falusi Karácsonyon is. A téli szünet december 22-én kezdődik; az első tanítási nap 2015. január 5-e.

Január 10-ei szombaton tanítási nap lesz pénteki órarenddel! Ekkor kell ledolgozni január 2-át.

Az első félév vége január 16-a, a bizonyítványt január 23-án kapják kézhez a diákok.

Február 2-án tanítás nélküli munkanap lesz, míg február 9-én szülői értekezletet tartunk.

Február 13-án tartjuk intézményünkben a farsangot, majd február 16-án angol nyelvű Valentin napot rendezünk. Február folyamán érkeznek az óvodások egy rendhagyó testnevelés órára.

Kovács Klára
igazgató

Közhírré tétel / Önkormányzati választás 2014

Óvodai hírek

Az őszi beköszöntével óvodánk megújult külsővel fogadta a gyermekeket. Az iskolába íratott nagycsoportosainkat az első tanévnytőn, ünnepélyes keretek között a tanító néni gondjaira bíztuk. Jelenleg 45 gyermekünk van, csoportonként 22- és 23 óvodás.

Októberben az alsó tagozatosokkal, részt vehettünk az iskolában megrendezett gyermek színházi előadáson. Majd a már hagyománnyá vált iskolai versmondó versenyen idén is 4 óvodás képviselte intézményünket. Az esős idő megérkezése előtt, a gyerekeknek heti rendszerességgel volt lehetőségük lovaglásra a Timi-tanyán. Szintén heti egy alkalommal vehetnek részt hittan, angol és néptánc foglalkozáson.

Az őszi folyamán két népmese előadást láthattunk óvodánkban. Egyik a szécsényi Kerek Perec Egylet hangszeres – néptáncos feldolgozásában. Az Idősek napján egy gyermek lakodalmast mutattak be falunk legfiatalabbjai a legidősebbek örömeire, melyet Dálnoki Györgyné, Rózsa óvónéni tanított be számukra.

Óvodánkba december 8-án érkezett a Mikulás, akit nagy izgalommal vártak már a kicsik. A tavalyi évhez hasonlóan, munkadélutánokat szerveztünk a szülőkkel. Az elkészített ajándéktárgyakat a Karácsonyváros esten fogjuk értékesíteni. A bevételt, a folyamatos felújítást igénylő játékokra szeretnénk fordítani. A karácsonyi ünnepség színpadán is megtekinthetik majd óvodásaink műsorát, melyre Demus Ottóné és Csonka Katalin óvónéni készítik fel őket. Téli szünetünk december 22-től január 4-ig tart, az első óvodai nap az újévben, január 5-e lesz.

Ezúton szeretnék magam és az óvoda dolgozói nevében Békés, Örömteli Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Esztendőt kívánni!

Ádámné Nagy Tímea
Óvodavezető

HIRDETMÉNY

2014. október 12-én településünkön is megtörtént a polgármester és a helyi önkormányzati képviselők, illetve a nemzetiségi önkormányzati képviselők választása, melyről az alábbiak szerint tájékoztatom Önöket:

A polgármester választás eredménye:

1.	Kovács Imre	295 szavazat
----	-------------	--------------

Az egyéni listás, képviselő választás eredménye:

A választás eredményeként a megválasztott képviselők névsora az elért szavazatok sorrendjében:

1.	Bódiné Fenyvesi Mónika	217 szavazat
2.	Szeles Marianna	188 szavazat
3.	Végh Imre Gergely	177 szavazat
4.	Brunda József	176 szavazat
5.	Sutor Csaba	168 szavazat
6.	Ádám Norbert	167 szavazat

Nemzetiségi önkormányzati képviselő választás eredménye:

1.	Oláh Petra	11 szavazat
2.	Rácz Róbert	11 szavazat
3.	Oláh Mihály	10 szavazat

Kereszti Márta
HVI vezető

Sorsok, emberek

Jóban rosszban együtt 65 éve

(Beszélgetés Végh Sebestyénnel és feleségével Lia nénivel)

„Egyszer volt, hol nem volt, volt egy szegény leány és egy szegény legény...” talán így is indulhatna Lia néni és Sebő bácsi modernkori tündérmeséje. Az Öregek napjához közeledve kerestem meg a község egyik legidősebb házaspárját, akik szívesen beszélgettek velem. Sebő bácsi először szabadkozott, hogy majd Lia néni beszél helyette, de negyedóra elteltével ő is bemerészkedett a nőstény oroszlánok közé. Lia néni 82, míg Sebő bácsi 86 éves. 65 éve élnek boldog házasságban. Ma ezek a számok a fogyatkozó Magyarországon, szinte csodaszámban mennek. Hogy mi a titkuk? Erre szeretnék választ kapni! Ami mindjárt szembetűnő, hogy nem sajnálkoznak a múlton, nem keseregnek a jelenen és nem félnek a jövőtől. Az én szememben Lia néni egy kis energiabomba, Sebő bácsi pedig az elem hozzá. A kettőjük szimbiózisa rávilágított arra, hogy-hogy lehet méltóságteljesen elviselni és elfogadni az öregséget, az idő múlását. Először is lépést kell tartani a mindenkori modernizációval, másodsor, az ember társas lény, ennek megfelelően kell élni fiatalon és idősen egyaránt. Remélem, szívesen olvassák beszélgetésünket!

Lia néni! Hogyan került Ludányba?

A Dunántúlon, Herenden születtem. Édesapám Öskün volt jegyző. Ott együtt dolgozott egy Szécsényhalásziából származó segédjegyzővel, Béres Istvánnal. A II. világháború alatt Ösküt és környékét szétbombázták, a települést kiűrtették, s mi a családdal nyolc hónapra Ausztriába menekültünk. A háború befejeztével Béres István ide invitált bennünket, mivel az ország ezen részén – Halásziiban – nem volt ekkora a pusztítás. Így 1945-ben költöztünk ide.

Sebő bácsi! Hogyan ismerkedtek meg?

A háború után mindenki próbált felállni, boldogulni. Kerestük az élet apró örömeit. Színjászó kör indult Móricz Gyula és Melega Ernő vezetésével. Elkezdett pezsegni az élet újra. A fiatalok java része 17-21 éves kor között idejárt. Liácska apja itt zenélt, s itt ismerkedtünk meg. 1949. augusztusában esküdtünk s én ezen év novemberében bevonultam 2,5 évre katonának. Liácska ekkor 17 éves volt, de kitartott mellettem. Közben 1950-ben megszületett első lányunk Liácska. S leszerelésem után 1952-ben Babács (Erzsébet).

A jól megérdemelt nyugdíjas évek előtt hol dolgoztak?

(Lia néni) 1962-69 között a STÉSZ Építőipari KTSZ-nél Salgótarjánban. 1969-ben megalakult az építő részleg a ludányi TSZ-ben, ahol adminisztrátor és mindenest voltam két évig. Közben folyamatosan tanultam. Először leérettségiztem, majd elvégeztem a mérlegképes könyvelői szakot.

Így kerültem a ludányi TÖVÁLL-hoz mint kalkulátor 1983-ig. S utána 1987-ben a szécsényi BÚTORGYÁR-ból mentem nyugdíjba, mint főkönyvelő.

(Sebő bácsi) A katonaság után Szécsénybe kerültem, mint növényvédelmi szakember. Majd a fővárosban próbáltam szerencsét a Landler vasúti járműjavítónál, mint alvázlakatos. 1954-től a salgótarjáni AKÖV-nél (a mai Volán) lettem forgalmista. Folyamatosan tanultam, képeztem magam, leérettségiztem, közgazdaságtant tanultam, forgalmi tisztai vizsgát tettem. Végigjártam a számlátrát. Dolgoztam közben Balassagyarmaton is, míg 1985-ben nyugdíjba vonultam, mint osztályvezető.

Sorsok, emberek / Helyi érték

Hogyan gyarapodott közben a család?

A két lányunk a fővárosban él. Mindkettőnek egy fia és egy lánya született. Tehát négy unokánk van. Három közülük Budapesten és környékén él, egy pedig Spanyolországban. Vele Skype-on tartjuk a kapcsolatot. Míg az unokák kicsik voltak a nyarakat velünk töltötték. Sokat nyaraltak a „papu-táborban”, mert mikor méhészkedtünk, a nyári hónapokat a papa Jászárokszálláson töltötte s vele együtt az unokák is. Ilyenkor sokat játszottak, fürödtek, sőt a papát még a főzésre is rábírták és sátorban laktak. Felnőtt fejjel is szívesen emlékeznek ezekre az időkre. Már nekik is vannak gyermekeik, úgyhogy két dédunokával büszkélkedhetünk már.

Mindketten elmúltak 80 évesek, 65 éve élnek együtt. Mi a hosszú élet és a boldog házasság titka?

(Lia néni) Világéletünkben dolgoztunk és tanultuk. Amíg él az ember, addig mozogjon! A munka mellett is, és most is, eljárunk szórakozni, nyaralni, érdeklődünk a kultúra iránt. Még két éve is színházberletünk volt Salgótarjánban. Most Szécsénybe készülünk az előadásokra. Haladunk a korrallal. Használok a mobiltelefont, sms-zek, 78 éves koromtól számítógépezek, internetezek, rejtvényt fejtünk. 44 éves koromban szereztem jogosítványt, azóta vezetek, akár Pestre is. Sebő bácsi Hévízig is levezet.

A boldog házasság titka: 65 éve egy este sem mentünk haraggal aludni. Ha jó a partner, csak egy okos asszony kell, aki jól tud vezetni. Ha kell hallgat, ha kell irányít. Mindig kell foglalkozni a másikkal. Tiszteletet csak akkor várhatunk el a másiktól, ha mi is tiszteljük őt. Legfontosabb a tolerancia egymást iránt. (Sebő bácsi) Helytelen, ha begubózunk. Mindig is társasági emberek voltunk, sokat jártunk szórakozni s ma is szívesen megyünk emberek közé. 11 műtét után az ember az élet minden pillanatát szeretné kiélvezni. Szeretünk mindig naprakészek lenni, rengeteg újságot olvasunk, tévézünk, politizálunk.

A 65 év alatt mindig, mindenhova együtt mentünk. Odafigyelünk egymásra, s nem veszekszünk. Soha nem elégedetlenkedünk. Egy jó házasságban: „A férfi a fej, az asszony a nyak” arra fordul amerre ő akarja, hát így van ez nálunk is.

Kedves Lia néni és Sebő bácsi!

Engedjék meg, hogy megköszönjem azt a vendégszeretetet, őszinteséget és pozitív világszemléletet, amelyet kaptam a vendégségben eltöltött három óra alatt. Nagyon jól éreztem magam, többet ért, mint három óra agykontroll vagy egy száz oldalas pozitív gondolkodásról szóló könyv. Köszönöm! Kívánok mindkettőjüknek még hosszú, boldog együtt töltött éveket! S ha mesével kezdtem így is fejezem be: „Az én mesém is továbbtartott volna, ha náluk tovább maradtam volna.”

Bódiné Fenyvesi Mónika

„Már vénülő kezemmel fogom meg a kezedet...”

Pár nappal ezelőtt – november utolsó szombatján – ha valaki idegen délelőtt 11 és déli 12 óra között végig ment községünk főútján, sok idős emberrel találkozhatott. – Voltak, akik a község, illetve a polgármester kisbuszára vártak, de sokan autóval, vagy fiatalosan, gyalog vágtak neki az útnak, hogy eleget tegyenek polgármesterünk invitálásának, aki egy év után újra Idősek Napi ünnepségre hívta őket.

A művelődési házban a község első embere fogadott minden érkezőt. A férfiakat egy kis ebéd előtti „szíverősítővel”, míg a hölgyeket egy picinyke „konty” alá valóval kínálták, mielőtt helyet foglaltak volna az ízlésesen megterített asztalok körül. Teljesen megtelt a nagyterem. Az ünnepi köszöntő most kivételesen négy részből állt. Egy megnyitó és köszöntő előzetesből, melyet a polgármestertől hallhattunk, majd az ifjúság részéről Szeles Stella Anna a fiatalabb generáció nevében Ádámné – Timi óvónéni köszöntötte a megjelenteket, majd Brunda József alpolgármester a nyugdíj előtt állók nevében osztotta meg gondolatait az ünnepeltekkel. Ezt követte az óvodások, iskolások és felnőttek nagy tetszést kiváltó műsora. Még ebéd előtt színpadra lépett Berki Jenő és cigányzenekara. Rövidesen felszolgálták az óvoda konyháján készült, ínycsiklandóan finom fogásokat is, melyek sora a következő volt: kacsaleves, kacsasült ludaskásával, véres burgonyával és párolt káposztával, végül sütemények. Voltak, akik még az utolsó falatokat fogyasztották, vagy éppenséggel boros- illetve söröspoharaikat emelték, s máris a nap sztárvendége: Aradszky László lépett a nagyérdemű elé. Remekül összeállított műsora alatt több alkalommal is fölcsettant a vastaps, csakúgy mint amikor legismertebb számaina a közönséggel együtt énekelte. Előadása befejezése után ismét tetőfokára hágott a jókedv, amikor Jenő és zenészei, az asztalsorok között állva húzták el kinek-kinek a kedvenc nótáját. Egy kis pihenőt engedélyezve mindenkinek, jött a tombolahúzás, melynek fődíját, egy porszívót Baranyi Jenő nyerte el.

A sorsolás után tovább folytatódott a jóhangulat, s tartott volna tán még kivilágos-kivirradatig, ha a kedves vendégeknek nem csak a lelke, de testi ereje is, legalább e napra, újra ifjúvá válik!

Brunda József

Képviselőink 2014-2019

„A tiszteletet nem kieroszakolni, hanem megszolgálni kell!”

Beszélgetés Brunda József alpolgármesterrel

A Ludányhalászi Hírmondó hasábjain új interjú-sorozatot indítunk, melynek szereplői a képviselő-testület tagjai lesznek. Reméljük felkeltjük érdeklődésüket!

Már november közepén is túlszaladt az idő, amikor egy rövid beszélgetésre Brunda Józsiékhoz – az alpolgármesterhez – voltam bejelentkezve. Rövid csengetés után, máris a tágas nappali nagy asztalánál találtam magam, s azonnal a lényegre is tértem.

Kedves Jóska! Őszintén megvallom, oly régen ismerlek, és mégis, úgy érzem néha, hogy rólad való ismereteim bizony nagyon hiányosak. Mondanál magadról és családról egy pár gondolatot?

Most december 16-án leszek 60 éves, de ezzel már nem illik dicsekedni! 1973-ban, tanulmányaim befejezése után kerültem vissza a községbe, s lettem a helyi termelőszövetkezet egyik középszintű vezetője. Ragaszkodásom „gyökereimhez”, az itteni emberekhez, oly mérvű volt, hogy itt alapítottam családot. A feleségem is tősgyökeres Halászi! Két fiunk van. Nagy bánatunkra mindketten külföldön dolgoznak, mert sajnos csak ott tudták megtalálni a boldogságukat.

Mikor és miért jelentkeztél önkormányzati képviselőnek?

Még a múlt rendszerben, Agócs tanító néni, vagy, ahogy mindenki hívta: Ari néni, szólított meg, hogy a Hazafias Népfront jelöltjeként elvállalnám-e a tanácstagságot /akkor még így hívták/ ahol az ifjúságot kellene képviselnem. Annál is inkább mondtam szívesen igent, mivel 1976-tól 1990-ig a helyi fiatalság egyik vezetője is voltam. Tehát elvállaltam, és négy évig tanácstagoskodtam. Az 1990-es választáson polgármesterjelöltként indultam.

Jaj! Éppen ez lett volna a következő kérdésem! – szisszentem fel.

Semmi gond! Összevesszük a kettőt, ha elmondod, hogyan is szól az ezzel kapcsolatos kérdésed!

Rendben! Akkor hát, mi okból jelentkeztél polgármesternek?

Előre bocsájtom, nem szeretném kikerülni a kérdésed, és megsérteni sem akarok senkit sem! Belülről nézve nem tudtam – mivel nem voltam tanácstag – de kívülről rápillantva úgy néztek ki a dolgok, hogy sokkal előrébb is tarthatna a község, ha akarnának és mernének is érte tenni! Ám nem sikerült nyernem! Négy évre rá elindultam képviselő-testületi tagnak is. A polgármesterség, csakúgy, mint harmadjára, megint nem jött össze. Gondolataimat, elképzeléseimet viszont megosztottam a testülettel. Úgy éreztem, hogy azok ott termékeny talajra találnak. Ehelyett, elutasításra kerültek. Az élet, mára már mindinkább engem igazol. Sajnos, azonban nemcsak az idő, az akkori lehetőségek is elszálltak mellettünk.

De azt, hogy jobb is lehet, egy pillanatra sem adtam föl! Éreztem, és tudtam, ha dolgozunk érte, és a kellő hitünk is meg van hozzá, előbb-utóbb beérik a gyümölcse is. S így is lett!

2006. júniusának egyik délutánján szólítottam meg Kovács Imrét, hogy induljon a polgármesteri székért, s én ennek érdekében mindenben mellette állok, és ha elfogadja, a segítségére is leszek! Hosszú és kemény két hónap következett, mely után végre-valahára azt mondta: – Rendben van, de csak akkor, ha segítesz! – Nagy kő esett le a szívemről! A többit már tudja mindenki.

A testületi munka és az alpolgármesterség mellett van más munkád is. Mesélj erről, a hobbidról!

A munkámról rengeteget lehetne beszélni, ezért csak annyit róla, hogy kereskedelmi és humán vonalon is dolgozom.

Talán nem járok messze az igazságtól, ha azt mondom mindenféle tevékenységem valahol gyermek és ifjú koromhoz, szűken vett családomhoz, s nem utolsó sorban csodálatos tanárainhoz is köthető, akik a tanítással párhuzamosan neveltek is! Nagyon szerencsésnek érzem magam, hisz mindez középiskolai tanulmányaim alatt sem szakadt meg, sőt! Minden szakmai tantárgyat – kivétel nélkül – nagy tudású mérnök-tanár tanított! Tehát volt kitől „habzsolni” a tudást, s tovább tanulni az emberséget!

Képviselőink 2014-2019

Hagy tegyem még hozzá, 11 évig kollégista voltam! Ezek fényében úgy gondolom törvényszerű volt, hogy imádtam a humán tárgyakat, könyveket, mozit, színházat, természetet és sportoltam: tájfutottam, asztaliteniszteztem, kézilabdáztam, középtávon – 800-1000 m – futottam, megyei szinten röplabdáztam. – 6 évig – mondhatni „középkolós fokon” – NB III.-as szinten, majd 24 évig megyei „B” és járási bajnokságban futballoztam. Ludányhalásziiban, nem is akármilyen – NB III.-as, megyei I osztályú csapatokat verő – serdülő, Nógrádszakálban pedig megyei II. osztályú bajnokságot nyerő ifi csapattal foglalkoztam. Ezekre mind a mai napig büszke vagyok!

Az 1970-es évek közepétől részt vettem a Ludányhalászi „Röpülj Páva” kör munkájában, egészen működésének végéig.

1991-től – megalakulásától – tagja vagyok az „Öregpotyka” horgászegyesületnek, amelynek titkára, alelnöke, elnöke, vezetőségi tagja is voltam, összesen huszonegy éven keresztül.

De kérlek, hogy ne folytassam, mert a végén még megunják olvasni! Pedig még van a „padlason”! – *s mosolyogva a fejére mutatott, majd folytatta.* – Mára már csak az írás és a „hivatás”, vagyis a képviselői munka maradt. Jelenleg a „Palócföldi mesék és legendák” című novellás kötetten dolgozom. Sajnos, nagy valószínűséggel csak az íróasztal fiókjának.

Meg ne haragudj! Volna még egy utolsó kérdésem!

Csak nyugodtan! Én ráérek! Aztán, hogy hány oldalas lesz az újság, vagy mi marad ki belőle, azért meg fájjon a szerkesztő feje!

Mit gondolsz a testület munkájáról? Mi az oka annak, hogy nem változott az összetétel?

Kezdjük az elején. Úgy érzem, nem az én tisztem ezt a munkát megítélni, hisz én is közülük vagyok. Ha a memóriám nem csal, e lapnak a hasábjain, éppen az ezelőtti számban, sőt testületi ülésen is mindezt megtette már a polgármester úr. A legkézzelfoghatóbb – részünkről /képviselő-testület/ a legbecsesebb – választ minderre, úgy érzem, mégis maguk a község választópolgárai adták, amikor ugyanazokat a képviselő-testületi tagokat tisztelték meg bizalmukkal, akiknek négy évvel ezelőtt, egyszer már a kezükbe helyezték községünk közéletének az irányítását.

Ezzel talán dióhéjban kérdésed második részére is válaszoltam. De ha élhetek a lehetőséggel, szeretném folytatni még egy kicsit. Nem, mint alpolgármester, hanem mint magánember. Nagyon kemény négy évet tudhat háta mögött ez a képviselő-testület. Mindennek ellenére mégis kialakult egy csapatszellem, egy feltétlen bizalom egymás iránt, amikor őszintén tudtunk beszélni, s ha úgy adódott, együtt sírtunk és együtt nevtünk. Hála a jó Istennek, gondjaink, problémáink dacára, sokkal többször nevtünk! Kivétel nélkül tudjuk, hogy „a tiszteletet nem kérészkolnival, hanem megszolgálni kell”. Azonban munkánk során mi is követhetünk el hibát, hibákat, amelyért jogosan jár a kritika. Hisz mi sem vagyunk tévedhetetlenek. De kérem, e közben jusson mindenki eszébe, hogy tökéletes ember nincs a Földön, csak tökéletes szándék!

Még egy utolsó gondolat céljainkról, mielőtt ezt kérde. Az előttünk álló öt év terveit, elképzeléseit, több helyen ismertette Polgármesterünk, amelyek már konkretizálva vannak. Ám remélem, hogy a hosszabb távúban is – minden egyeztetés nélkül – egyetértünk, ha azt mondom, hogy célunk a jövő! Amelyért már ma kell küzdeni és dolgozni, s ahol a ma csak egy állomás, ahonnan a további út is úgy, mint az eddig vezető, nem csak rózsákkal, de tövisekkel is bőven szegélyezve van. Ahhoz viszont, hogy haladjunk, nem hátrafelé kell kacsintgatni, hanem csakis előre, mert egyedül ez az út vezet a jövőbe!

S ha már így nálam van a szó, engedj meg, hogy a lap hasábjain keresztül – képviselő-társaim nevében is – megköszönjem azt a bizalmat, amit a választási eredmények fényében Önöktől kaptunk, s egyben hagy kívánjak minden Kedves Olvasónak Áldott, Békés, Boldog Karácsonyi Ünnepeket és erőben, egészségben, sikerekben gazdag Boldog Új Évet!

Szerkesztőség

A halászi orszáگزászló és hősök emléktáblája

A ludányi hősi emlékmű mellett az idei esztendőben – pályázati pénz- és önerő ráfordításával – megújult a halászi orszáگزászló és a hősök emléktáblája is. Az emlékművet a[z] – akkorra elkészült – szécsényhalászi kápolna (és iskola) megáldásával egy napon, 1942. május 2 –án leplezték le. Az orszáگزászlót Gabai pesti szobrász készítette a szécsényhalászi polgárok adományából. Az avató beszédet a főszolgabíró mondta. Az ünnepségen Nagy Gizella tanuló szavalta el a Palotai István káplán által, erre az alkalomra írt költeményt. Az emlékmű 22 – Szécsényhalásziából származó – I. világháborús hősnek állít örök időkre emléket.

Helyi érték

Őszi nosztalgiazás

Pattog a tűz, jó meleg van bent, miközben fényképeket nézegetek. Kinézve az ablakon morcos, szürke az idő, nem esik jó még kinézni sem, nemhogy kimenni. A fényképeken ezzel szemben szikrázó napsütés van, pedig nem is olyan rég készültek – szeptember végén. Igen, elárulom: szüreti képeken nosztalgiazom. Milyen jó volt a simogató napsugár, a vidám felvonulás, az összetartozás élménye. A Jó Isten minden évben kegyes hozzánk, hogy ezt az eseményt évről-évre jó idővel ajándékozza meg. A szüret egyben a betakarítások ideje is, s talán ez a jutalom az egész évi munkáért. Ki felvonulással ki meg munkával ünnepel. Nem titok, ilyenkor mindenki „tököl”. Van, aki a magáét, van, aki a másét. Így nagyon nehéz összeszedni azt a lelkes csapatot, akik felvonulnak és táncolnak. Ez történt az idén is, amikor a próbák elindultak, mindössze fél tucat tinédzser jelentkezett. Úgy kellett telefonálgatni, keresgélni az embereket, hogy legyenek részesei a felvonulásnak. Sok éve figyelem, hogy egy-két kivétellel, mindenki úgy megy haza a szüretiről, hogy milyen jó volt, mégis a következő szeptemberben könyörögni kell a részvételért. Jól van ez így? Sajnálom, hogy ennyi év után, ez még mindig nem természetes. A nehézségek ellenére is nagyszerű rendezvényt sikerült produkálni az idén is. Volt itt öröm, sírás és sok-sok vendég. De erről majd később. Idén is meghirdettük a legötletesebben kidíszített házeleje versenyt, melyet a testvértelepülésről érkezett vendégek zsűriztek. Ezt az összeállítást azoknak ajánlom, akik nem tudtak részt venni az eseményen, vagy csak nosztalgiznának velem.

Az „Itthon vagy – Magyarország szeretlek” pályázaton sikerült némi pénzeszközzel megtámogatni a rendezvényt. Ennek köszönhetően a helyi felvonulók mellé felsorakoztak a szegedi dobosok és zászlódobálók, illetve a salgótarjáni Havanna táncklub táncosai. Mindkét csapat többször járt már nálunk, dacára az 5 km-es távnak, mindig szívesen jönnek és nagyon jól érzik magukat.

A felvonulás a Horkáról indult ebéd után, s majdnem este hat lett mire Halásziba leértünk. Öt helyen adtunk műsort, amely mindig a Kisbíró szövegével indult, majd a dobosok és latin táncosok műsora követte. Mindkét csapat fergeteges előadást adott. Ezt követte az iskolások néptánc-csoportja, Sisáné Szabó Rita vezetésével, majd a felnőtt tánckar, Ádám Norbert koreográfiájával, melyben a képviselő-testület tagjai is megpróbálták megmutatni, hogy erre is képesek. A talpalávalót Lenkó Péter

zenekara húzta és az óvónők énekara segítette.

A Horkáról leérve a község központjában a Polgármesteri hivatal előtt újra előadtuk a műsort. Itt rögtönzött színpad lett felállítva egy bálaszállítóból – köszönet érte a helyi vállalkozóknak. A színpadon ünnepélyes keretek között aláírodott Ipolykér és Ludányhalászi Testvértelepülési- egyezménye. Ipolykér képviselő-testülete a nyár folyamán fordult hozzánk ezzel a kéréssel, s mi örömmel vettük ezt a szándékukat, hiszen eddig is szoros kapcsolatban álltunk velük, pályázati programoknak köszönhetően. Így az Ipoly túloldaláról már 5 településsel van szoros kapcsolatunk. Kovács Imre polgármester Némethné Jancsi Iлона Kézműves Remek Díjas gobelin-készítő munkáját ajándékozta Ipolykér polgármesterének Szuchánszky Pálnak. Ezután a Képviselő-testületnek köszönte meg négy éves munkáját egy-egy emléklakett kíséretében. Kovács Krisztián, helyi történész kapott elismerő oklevelet eddigi munkájáért, aki a doktori cím megszerzéséért folytatja tanulmányait Budapesten. Sikerült elkapnom a szülei arcát a tömegben, meghatódva, kicsit megkönnyezve álltak ott. Büszkék lehetnek erre a szerény, de annál nagyobb tudást birtokló, fiatalemberre. Csak így tovább Krisztián!

Helyi érték / Egyház

A felvonulás továbbhaladt Halászi felé. A több hintóból, traktorból, bálaszállítóból és gyalogosokból álló tömeg megállásra kényszerített több buszt és személygépkocsit is. Voltak, akik türelmesek voltak és kiszállva járműveikből megnézték a műsort, s fényképeztek, mások türelmetlenül dudáltak. Köszönet a Rendőrségnek és a Polgárőrségnek, akik ügyeltek a biztonságos közlekedésre. Sajnos a halászi kocsmánál a műsor közben az egyik táncos lány – Szeles Ingrid – térde, tánc közben kiugrott a helyéről, s az út közepén landolt. A gyors intézkedés után megérkezett a mentő, amely kórházba vitte, s begipszelték a lábát. Köszönet Mesterné Évának, Mester Imrének és párjának, akik intézkedtek és ellátták a sérültet a mentők érkezéséig. Ingrid lábáról, azóta lekerült a gipsz és lábadozik. Innen is gyógyulást kívánunk Ingi!

fotók: Kovácsné Obrecsány Klára

Megfogyva bár, de törve nem, érkezünk a faluvégére, ahol a műsor után mindenki a Polgármester házában folytatta a bort és folytatta a mulatozást. Rendhagyó módon a bál is itt lett megtartva, bár, már 11 körül kidőlt a társulat. Közben közösen tábortüzet gyújtottunk a Sóderbánya bejáratánál, ahol jó volt melegedni a hűvös éjszakában.

A zsűriző Ipolykérieknek köszönhetően a legötletesebb házeleje versenynek is eredménye született:

Holtverseny:

I. Lukács Péter és családja – ajándék 2m³ fa

II. Oláh Vendel és családja – ajándék 1,5 m³ fa

II. Keresztiné Marika és családja – ajándék 1,5 m³ fa

Gratulálunk nekik!

Így telt az idei Szüreti felvonulás, bár megjegyzem gyér volt a nézőközönség. A ház eleji díszítésben és a nézőszámban is Halászi vitte el az első helyet, utána jött a Ludányi falurész s végül a Horka. Elgondolkodtam az okokról, de a véleményemet most megtartom magamnak.

Bódiné Fenyvesi Mónika

Karácsonyi miserend Ludányhalásziban

december 24. szerda **Éjféλι szentmise** a ludányi Szent András plébániatemplomban

december 25. csütörtök **Urunk születése Karácsony napja**
11.00-kor ünnepi szentmise Ludányban
17.00-kor ünnepi szentmise Halásziban

december 26. péntek **Karácsony másnapja**
Szent István első vértanú ünnepe
11.00-kor ünnepi szentmise Ludányban

*Áldott, békés Karácsonyt
és boldog Új Esztendőt kívánok
Ludányhalászi község minden kedves lakójának!*

Lengyel Zsolt
plébániai kormányzó

Helyi érték

Az idősök napjáról más szemmel.

Nagyszerű és felettébb dicséretes dolog, hogy a település önkormányzata minden évben megrendezi az idősök napját. Így tett ma is. Ez alkalommal is étellel, itallal, kultúrműsorral kedveskednek a község idősebb lakóinak. Így van ez minden évben, de a mai rendezvény mégis más volt, mint a korábbiak. Ünnepe ez, az idősök életében.

Az ünnepség rendre úgy kezdődik, hogy a polgármester úr köszönti az egybegyűlteket, felidézi a múltat, aztán elmondja, hogy mit tett és mit szándékozik tenni az önkormányzat az idősök életének megkönnyítése érdekében.

Most viszont a dolog nem így kezdődött. Az történt, hogy a polgármester úr a köszöntője után egy fiatal és egy középkorú hölgyet is felkért, hogy köszöntse az idősöket. Ezek a beszédek aztán csudák voltak.

Hogy mennyire tisztelik az öreg kort, meg hogy a gondoskodást az öregek mennyire megérdemlik, az ő életükből és munkájukból sarjadzott ki az ifjúság és ezért mennyire hálásak és így tovább – és így tovább hangoztak a köszöntések.

Mindeközben én arra gondoltam, hogy valószínű nem jó rendezvényre jöttem. Ugyanis az nem lehet, hogy egy település ifjú generációi az elmondottak szerint tisztelik és megbecsülik az idősöket és mindeközben én teljesen mást tapasztalok. Én azt tapasztalom, hogy a mi ifjúságunk az udvariasság legcsekélyebb mértékét sem képes megvalósítani. És itt nem csak az idősökről beszélek, nincsenek tekintettel a nőkre sem. Ők tolakszának az üzletben a bevásárló édesanyák elé, az autóbussz megállóban ügyes és begyakorlott manőverekkel tolazkodják ki maguknak a felszállás elsődleges lehetőségét, persze az ülőhely végett, amit aztán mint tulajdont, birtokba vesznek. A napokban történt, hogy egy fiatalokkal megtelt buszon utaztam. Az ajtó közelében találtam ülőhelyet, amit el is foglaltam. Körülöttem csak fiatalok ültek. A következő megállóban felkapaszkodott egy idős hölgy – szó szerint felkapaszkodott – és a busz folyosóján megállt. Senki nem mozdult. Az autóbussz elindult, a hölgy erőteljesen megbillent. Senki nem mozdult. Végül én felálltam és átadtam a helyem, amikor is a hölgy jól hallhatóan azt kérdezte, hogy én vagyok – e a legfiatalabb itt, senki nem mozdult. Aztán vonakodva ugyan, de elfogadta az átadott ülőhelyet. A körülöttünk ülők sunyi módon lehajtották a fejüket, tudomást nem véve a történetekről.

Hol a baj? Melyik dolog nem igaz? A köszöntőkben elhangzó, vagy a tapasztalataim? Ferde erkölcsű farizeus világban élünk?

Pedig van jó példa is. Salgótarjánban megyek keresztül a zebrán, amikor valaki dudál az autójával. Kíváncsian körbenézek, hogy mi történik, hiszen zöld a lámpa nekem szabad az út és akkor látom, hogy a polgármester úr hajol ki az autójából és felajánlja, hogy hazavisz. Ha nincs túl sok dolgom akár meg is vár. Nem vagyunk barátok. Mit tett volna, ha még barátok is lennénk?

Végh József László

Múza Fesztivál

A IV. Múza Fesztiválon indult községünk két „aranykezű” asszonya: Ádám Róbertné és Némethné Jancsi Ilona.

A Nemzeti Művelődési Intézet Nógrád Megyei Irodája 2014. szeptember 5-én rendezte meg a IV. Múza Művészeti Fesztivál Szécsényi járás elődöntőjét az endrefalvi Községi Házban. A járás hat településéről érkeztek amatőr alkotóktól alkotások képző-, ipar- és népművészeti kategóriában, melyet egész hónapban meg lehetett nézni Endrefalván. A népművészeti kategóriában indult Ádámné Kati a ludányi főkötővel. A párját ritkító alkotás elnyerte a zsűri tetszését és első helyezett lett. A főkötőt és másik 34 alkotó egy-egy alkotását a salgótarjáni Balassi Bálint Megyei Könyvtárban állították ki novemberben.

Némethné Inci a Keresztút monumentális gobelin sorozatával indult. Mivel ő már nem tartozik az amatőrök közé, – Kézműves Remek Díjas – alkotását különdíjjal jutalmazta a zsűri.

Gratulálunk mindkettőjüknek!

Autót hozott a Mikulás

A Nógrád Megyei Polgárőr Szövetség jóvoltából 2014. november 25-én egy használt fehér Suzuki személygépkocsit kapott a ludányhalászi Polgárőrség. Az ünnepélyes átadásra december 5-én került sor a Polgármesteri Hivatalban, ahol Vass Miklós a Nógrád Megyei Polgárőrség elnöke adta át az autó kulcsait és okmányait a helyi Polgárőrség vezetőjének Sutor Csabának. Az ünnepélyes átadáson részt vett a Szécsényi Rendőrkapitányság képviselőjében Tamás Gábor, a Nógrád Megyei Polgárőrség alelnöke Szabó Endre, a körzeti megbízott Baranyi Roland, a község alpolgármestere Brunda József és a helyi Mikulás no meg kísérője.

A gépkocsi ugyan használt, de kiváló műszaki állapotban van. Polgárőr felirattal és jelzővel ellátott, mely nagy segítséget nyújt majd a polgárőrök munkájához. A gépkocsi mellé anyagi támogatást is kapott az egyesület. Az autó parkolása a helyi Tűzoltószertárban lesz megoldva.

„Nagyon sok segítséget jelent ez az autó, mert önként vállalt munkánkat így jobb körülmények között tudjuk végezni. Biztonságosabban tudjuk ellátni feladatainkat, és ez nagyon fontos, ha már kint vagyunk és szabadidőnket áldozunk a szolgálatra.” – mondta el Sutor Csaba, a helyi Polgárőrség vezetője.

Demográfia 2014

A kimutatások 2013. december 1. és 2014. december 1. közti állapot szerinti adatok alapján készültek

2014-ben született gyermekek

<u>gyermek neve</u>	<u>apja neve</u>	<u>anyja neve</u>
Oláh Urbán	Oláh Urbán	Oláh Annamária
Pusztai Bertalan	Pusztai Gergely András	Simon Szilvia
Baranyi Mirella Hajnalka	Baranyi Sándor	Botos Katalin
Nagy Mirella	Nagy Sándor	Botos Andrea
Veres Krisztián Gábor	Oláh Jenő	Veres Katalin

Házasságot kötöttek Ludányhalászában (2013. december – 2014)

Ballók Lídia Szabina	-	Szörös Béla
Kovács Klára	-	Józsa Gábor
Lukács Gyöngyi	-	Bartos Patrik
Botos Júlia	-	Csik József
Czeréné Fazekas Klaudia	-	Kovács Gergely

2014. évben elhunytak

**Mészáros Józsefné
Róka Lajos
Oláh Péter
Debreci György
Bencze Pálné
Baranyi Barnabásné
Kovács István
Makra István Ferencné
Bucusi Károly
Vonsik Imréné
Végh Gábor
Pusztai Mihály
Józsa Károly
Licskó Károly Bertalanné
Bánfi István
Végh Károly Béláné
Polacsek Rita**

*„Itt nyugszom. Végre megnyugodtam.
Elszállt az álom és a láz.
Ma föld fölöttem, föld alattam,
és nem emel, és nem aláz.
Ma föld fölöttem, föld alattam,
koporsó kerít, néma ház.
Késesű lelkemet kjadtam
és nem bosszant a léha gyász.”*

Babits Mihály – Sírvers /részlet/

„Mi lett volna, ha...”

Egy centenáriumi margójára

Tél van. Bár odakint nem nyaldossák a fák leveleit a mínuszok, mégis jólesik idebenn a kandalló mellett ülve a testet-lelket átjáró meleg. Az izzón ropogó fák látványa, sámáni révületként előtörő – soha át nem élt – emlékeket idéznek fel. Vajon hogyan voltak képesek átélni dédapáink mindazon borzalmakat, melyeket az emberi hatalomvágy erőltetett rájuk. Én itt a melegben, ők a fagyott lövészárkokban. Mínusz 30-40 fokban, sokszor éhesen, szomjasan az alapvető higiéniai felszereléseket és az emberi élet melegét biztosító megfelelő ruházat nélkül. Csak a harctéren testvérré összeforrott harcostársak imái közt – távol a családtól, barátoktól, mindentől és mindenkitől akit valaha is szeretett – hunyni le örökre a szemet.

Újabb fát dobva a parázsra, mintegy isteni sugallatként jön elő egy kérdés. A legtörténelmietlenebb kérdés, melyet egy ember feltehet: „mi lett volna, ha...”. Mi lett volna, ha a ráció győz a mindent elsöprő nagyhatalmi ambíció felett. Ha azon a tragikus 1914. június 28-i napon, nem sikerül a Ferenc Ferdinánd elleni merénylet. Talán utópia kijelenteni, hogy akkor nem történt volna meg a XX. század öskatasztrófája. De nézzük csak, mi lett volna, ha nincs I. világháború? Akkor nincs több mint félmillió magyar hősi halott. Nincs romokban heverő gazdaság. Nincs nagy októberi szocialista forradalom. Nincs a Magyar Királyságot szétszabdáló Trianon. (Ne legyünk naivak. Előbb-utóbb a multinacionális Magyar Királyság az erősödő nemzeti érzelmek következtében megszűnt volna korábbi formájában létezni, de nem így, és nem ily mértékben büntetve nemzetünket.) Nem lett volna náci Németország. Nem lett volna második világháború. Nem lett volna szovjet megszállás. Nem zúzták volna porrá a régi paraszti társadalmat, annak minden pótolhatatlan értékével együtt. Nem üldözték volna el a nemzet nagy mecénásait. Nem kényszerítették volna a magyarság színe-javát külföldre. Nem lett volna '56, '89. ...

Hogy igazam van – lenne – e, nem tudom. Hogy egyik, vagy másik esemény megtörtént volna-e az előtte való nélkül, ma már nem számít, hiszen a múlt nem lehet változtatni. A régmúlt – mint kandallóba dobott fa – hamuvá porladva, belsejében izzó parázzsal ontja felénk hatását.

Kovács Krisztián

Helyi sport

Rossz szezonkezdet után, kérdéses a jövő!?

Augusztus első szombatján ismét találkozott egymással az LHSE és az Öregfiúk csapata, hogy egy izgalmas mérkőzéssel szórakoztassák a nézőket és saját magukat is. A 90 perc után a mérkőzés 4:4-el ért véget, jöhettek a 11-esek. A büntető párbaj után az eredmény 9:6 az Öregfiúk javára. Az izgalmas meccs után a szórakozásé volt a terep; ez több-kevesebb sikert hozott.

A nyár folyamán 1 távozó és 1 érkező játékosunk volt. A távozó játékos Tózsér Tamás (Ipolytarnóc SE.), az érkező játékos Demus Zoltán (Patak SE.). A téli átigazolási szezonban a terveink szerint 2-3 játékost szeretnénk leigazolni.

A 2014/15-ös szezonra való felkészülést már júliusban megkezdte a csapat Csitár SE ellen egy 5-5-ös döntetlennel. Ezután következett a már említett Öregfiúk elleni mérkőzés. Augusztus 10-én Felsőtold csapata ellen játszottunk hazai pályán (tavaly idegenben 5-4-es eredménnyel tértünk haza), csúfos 15-1-es vereséget szenvedtünk. Egy hét múlva Szécsényben 1-0-ra kikaptunk igaz már a 98. percben kaptuk a gólt, de a csapat kiállta a hazaiak rohamait. Így indultunk neki az őszi viadaloknak. Első meccsünkön Hont elleni 2-2 egy jó eredménynek tűnt szezon kezdetnek, ezután viszont valami megváltozott. Jöttek a nagyarányú vereségek: Kétfodony ellen 5-0 idegenben (egy fokkal jobb a tavalyi 7-0 után), Ipolytarnóc elleni 8-1, Ipolyszög elleni 7-2, Szécsény elleni 8-0, Ipolyvecei 6-1 és az utolsó fordulóban Csitártól 8-0. E csapatokat még tavaly vagy tavaly előtt ha nem is megvertük, de legalább 1-2-3 góllal kaptunk csak ki, nem 8-al. Ez a helyzet még a csapatnak is érthetetlen, de próbál ebből a gödörből kilábalni. Decemberben vagy januárban gyűlésen dől el, hogy mit hozhat a jövő. A téli holt időszakban sem pihen a csapat, hiszen a nagylóci sportcsarnokban tartanak edzéseket. A tavaszi fordulókat újult erővel, az őszi meccseket elfelejtve indulhat a csapat a mérkőzésekre.

A tél folyamán, ha az idő enged, akkor megrendezésre kerül a szánkóverseny, mely évről évre jó szórakozás a kicsiknek és nagyoknak. Ha az öreg tó befagy, megrendezésre kerülne a korcsolyaverseny melyre már lassan 4 éve nem került sor az enyhe idő miatt.

Eljött az év utolsó hónapja és az utolsó újságja is. Szeretném megköszönni, hogy a cikkeimet figyelemmel követték. Szeretnék minden olvasónak Áldott Karácsonyt és Boldog Újévet Kívánni!

Végh Tamás

Öt év margójára

”Talán kissé meglepő lehet, hogy most – bár március van – kezükben tartják községünk hírmondóját, hiszen az utóbbi években hozzászokhattunk, hogy a faluújság december közepén, Karácsony előtt jelenik meg. Mi most, az újság alapításakor megkezdett vezérfonalat szeretném újra követni; vagyis hogy évente 4 lapszám tudósítsa a lakosságot a faluban történt eseményekről, valamint egyéb faluval kapcsolatos (máshol nem olvasható) érdekességekről” – olvashattuk e sorokat 2010. márciusában a Ludányhalászi Hírmondó XII. évfolyama köszöntőjének első soraiban. Immár öt éve annak, hogy településünk lapja újra négy számmal büszkélkedhet egy évben. Az öt év alatt igyekeztünk bemutatni községünk büszkeségeit, vállalkozóit, próbáltuk összeszedni – a teljesség igénye nélkül – a falu fontos-kevésbé fontos híreit, beszámoltunk a legjelentősebb községi rendezvényekről, a település sportéletéről. Az öt év alatt 200 oldalon számoltunk be kis községünk életéről, értékeiről. Köszönet illeti mindazokat, akik az öt év alatt írásaikkal segítettek munkánkat; köszönet Bódiné Fenyvesi Mónikának aki révén eddig közel húsz interjúban ismerhettük meg községünk egy-egy személyiségét, Simon Gábornak – volt kollégánknak – aki hét interjúból álló sorozatban mutatta be Ludányhalászi vállalkozásait. Brunda Józsefnek – akire mindig lehet számítani, ha egy-egy oldal még hibádzik, Lelovics Tamásnak, aki majd a kezdetek óta segíti munkánkat, Végh Tamásnak, aki focicsapatunk életét kíséri figyelemmel, Brunda Dánielnek – aki az újság kezdetén segítette munkánkat, Végh Imrének – korábbi főszerkesztőnek, aki továbbra is az újság mellett állt és áll, Nógrádi Kovács Györgynek - Gyuri bácsinak aki visszaemlékezéseivel és kis anekdotáival tisztelte meg újságunkat, továbbá köszönet mindazoknak akik írásaikkal segítettek munkánkat! Ahhoz, hogy a Hírmondó továbbra is megtudjon maradni az eddig elért szinten, várjuk az ötleteket a tisztelt Lakosságtól, kiket szólítsunk még meg az újságunk hasábjain, milyen téma érdekelné a közösséget. Várjuk az építő jellegű kritikákat is, hiszen csak így tudunk fejlődni és színvonalasabb munkát készíteni. Ismételten felhívással is kell élnünk; aki érez magában elhivatottságot ahhoz, hogy negyedévente egy-egy – hosszabb-rövidebb – cikkel segítse munkánkat az jelezze felénk, hiszen az újság készítéséhez szükségünk van olyan munkatársakra, akikre bizton számíthatunk. E sorok zárásaként a Szerkesztőség valamennyi munkatársa nevében kívánok községünk minden lakosának Áldott Karácsonyt és sikerekben gazdag új évet!

Kovács Krisztián

Ludányhalászi Hírmondó

Kiadja és előállítja:
Ludányhalászi Község Önkormányzata
Felelős kiadó: Kovács Imre polgármester
Tel: (32) 556-020

Szerkesztőbizottság: Bódiné Fenyvesi Mónika,
Brunda József, Kovács Krisztián,
Lelovics Tamás, Végh Imre,
Végh József László, Végh Tamás

Email: ludanyhalaszihirmondo@gmail.com
Honlap: www.ludanyhalaszi.hu/hirmondo